

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα 21.7.2000

Αριθ. Γνωμ..... 9.....

Προς

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης

Δινση Ποινικού Μητρώου και Απονομής Χάριτος

Τμήμα Απονομής Χάριτος

Μεσογείων 96

ΤΚ 11527 Ενταύθα

Στα ερωτήματα, που τίθενται στο υπ' αριθ. 69587/12.6.2000 έγγραφό σας,
η γνώμη μας είναι η ακόλουθη:

(Α) Σύμφωνα με το άρθρο 47 παρ. 1 του Συντάγματος ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας έχει το δικαίωμα, ύστερα από πρόταση του Υπουργού της Δικαιοσύνης και γνώμη Συμβουλίου, που συγκροτείται κατά πλειοψηφία από Δικαστές, να χαρίζει, μετατρέπει ή μετριάζει τις ποινές, που επιβάλλουν τα Δικαστήρια, καθώς και να αίρει τις κάθε είδους νόμιμες συνέπειες ποινών, που έχουν επιβληθεί και εκτιθεί. Εξάλλου, κατά το άρθρο 574 παρ. 1 στοιχ. δ' του ΚΠΔ στα δελτία ποινικού μητρώου αναγράφονται οι αποφάσεις και τα βουλεύματα, με τα οποία απαλλάσσεται ο κατηγορούμενος επειδή δεν είχε ικανότητα καταλογισμού ή λόγω έμπρακτης μετάνοιας, με τα ασφαλιστικά μέτρα

που τυχόν επιβλήθηκαν. Και κατά τα άρθρα 575 παρ. 1 και 576 παρ. 1 του ΚΠΔ στα αντίγραφα ποινικού μητρώου τύπου Α' και Β' καταχωρούνται οι ως άνω αθωατικές αποφάσεις και τα απαλλακτικά βουλεύματα, ενώ ειδικώς στα αντίγραφα τύπου Β' δεν καταχωρούνται οι καταδίκες με αναστολή εκτελέσεως της ποινής, εφόσον η αναστολή δεν έχει αρθεί ή ανακληθεί μέσα στο χρόνο της δοκιμασίας. Από τη σαφή διατύπωση της παραπάνω συνταγματικής διατάξεως περί του δικαιώματος του Προέδρου της Δημοκρατίας να αίρει τις κάθε είδους νόμιμες συνέπειες ποινών που έχουν επιβληθεί και εκτιθεί, με την απονομή Χάριτος, συνάγεται ότι δεν έχει το δικαίωμα να αίρει, με τον τρόπο αυτό, την υποχρέωση καταχωρήσεως στα αντίγραφα ποινικού μητρώου τύπου Β', πολύ δε περισσότερο στα τύπου Α', των αθωατικών αποφάσεων και των απαλλακτικών βουλευμάτων λόγω ανικανότητας καταλογίσμού ή έμπρακτης μετάνοιας του κατηγορουμένου. Βεβαίως, υπό το ισχύον νομοθετικό καθεστώς οι τοιουτοτρόπως απαλλαγέντες είναι σε χειρότερη θέση από τους καταδικασθέντες με αναστολή εκτελέσεως της ποινής τους, καθόσον στους μεν μπορεί να γεννηθούν εμπόδια για το διορισμό ή την άσκηση επαγγέλματος, που προϋποθέτει άδεια διοικητικής ή αστυνομικής αρχής, ως εκ της αναγραφής στο αντίγραφο ποινικού μητρώου τύπου Β' της αθωατικής αποφάσεως ή του απαλλακτικού βουλεύματος και της αιτιολογίας αυτών, πράγμα που δε μπορεί να συμβεί στους δε εφόσον δεν άρθηκε, ούτε ανακλήθηκε μέσα στο χρόνο δοκιμασίας η αναστολή εκτελέσεως της ποινής τους, πλην όμως η εν λόγω ανωμαλία μπορεί ν' αποκατασταθεί μόνο με σχετική νομοθετική ρύθμιση.

(B) Όπως έχει επανειλημένως εκφρασθεί η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου (γνωμοδοτήσεις υπ' αριθ. 14/1952 Δημητρίου Κιουσόπουλου, 22/1957 Κων/νού Κόλλια, 8/1962 Δημητρίου Κιουσόπουλου και 21/1971 Σταύρου Τούσα στα Ποιν. Χρ. β' 265, ζ' 470, ιβ' 247, κα' 790), η Προεδρική Χάρις δε μπορεί να περιλάβει και την παρεπόμενη ποινή της δημεύσεως, καθόσον η εν λόγω ποινή αποτίεται άμα καταστεί αμετάκλητη η δικαστική απόφαση, η οποία την επέβαλε, οπότε το δημευθέν πράγμα περιέρχεται αυτοδικαίως στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου, ενώ η Χάρις προϋποθέτει ποινή, που δεν αποτίθηκε εν όλω ή εν μέρει, όπως προκύπτει και από το άρθρο 567 του ΚΠΔ. Και τη γνώμη αυτή, που έχει αποδεχθεί και το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (υπ' αριθ. 349/1953 γνωμοδότησή του στα Ποιν. Χρ. γ' 532), αποδεχόμαστε ως την ορθότερη, επισημαίνοντας παραλλήλως ότι στη νομολογία του Αρείου Πάγου έχει κρατήσει η αντίθετη γνώμη (πολιτικές αποφάσεις 463/1951 και 250/1952 ΕΕΝ ιθ' 106 και 608, 431/1958, 535/1959 και 286/1960 Νο Β 6. 1136, 8. 316 και 1108) ειδικώς για τη δήμευση του άρθρου 2 παρ. 2 της υπ' αριθ. 6/1945 Συντακτικής Πράξεως με την αιτιολογία ότι πρόκειται περί διαρκούς ποινής.

Ο Γνωμοδοτών

**Άγγελος Βασιλόπουλος
Αντεισαγγελέας Αρείου Πάγου**

Γ.Σ